

ת"פ 18131/01/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלעביאת

בית משפט השלום בחיפה

19 ינואר 2017

ת"פ 18131-01-17 מדינת ישראל נ' אלעביאת(עציר)

מי 14982-01-17

מת 18148-01-17

פל"א 9819/17

לפני כבוד השופט זיו אריאלי
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם מוחמד אלעביאת (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד ננסי בסון

ב"כ הנאשם - עו"ד הישאם פראג' (ס. ציבורית)

הנאשם בעצמו באמצעות הליווי

גזר דין

כתב האישום וטענות הצדדים:

1. הנאשם הורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, על פי הודאתו, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק [בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952] וכן בעבירה של שימוש במסמך מזויף [עבירה בניגוד לסעיף 420 לחוק העונשין, תשל"ז-1977].

2. עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הינו תושב בית לחם. כניסתו לישראל מותנית בקבלת היתר כדין. ביום 8.1.17, בכניסה לתחנת האוטובוס חוף הכרמל, נמצא הנאשם על ידי שוטרים, כאשר אין בידו אישור שהייה או כניסה כנדרש עפ"י חוק. הנאשם הציג למאבטח בכניסה לתחנת האוטובוס היתר מזויף של כניסה לישראל, כשהנאשם יודע כי מדובר בהיתר מזויף. את ההיתר רכש הנאשם מבעוד מועד, תמורת סך של 2,000 ₪.

3. המאשימה ביקשה להחמיר עם הנאשם נוכח חומרת העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ועל הפגיעה באינטרס הציבורי ועל הסדר הציבורי. לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 1-6 חודשי מאסר בפועל. לטענת המאשימה, הלכת אלהרוש (רע"פ 3677/13) אינה חלה בענייננו, שכן הנאשם הורשע בעבירה נוספת של שימוש במסמך מזויף. עוד עמדה המאשימה על הרשעותיו הקודמות של המשיב - האחת בעבירה של הפרת שטח סגור (בגינה ריצה עונש מאסר בן 45 ימים) והשניה בגין כניסה לישראל שלא כדין בשתי הזדמנויות שונות בגינה ריצה עונש מאסר בן 21 ימים). המאשימה סבורה לפיכך כי עניינו של הנאשם מצוי בחלק המרכזי של מתחם העונש ההולם.

4. לעומתה טען ב"כ הנאשם כי ההלכה המחייבת היא הלכת אלהרוש, ועל בסיס הלכה זו יש לגזור את דינו של הנאשם. עוד טען כי הנאשם נתפס בעת שנסע לבקר חברים שלו (אשר ביקרו אותו בחג המול בבית לחם). כניסתו של הנאשם לישראל הייתה מסיבות תמימות, ולא לשם ביצוע עבירה נוספת. גם הרשעותיו הקודמות מלמד כי לא מדובר במי שנכנס לישראל לשם ביצוע עבירות נוספות. מדובר באדם נורמטיבי, נשוי ואב לארבעה. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והביעה חרטה על המעשים. מידת הפגיעה של מעשי הנאשם בערך המוגן היא ברף הנמוך.

5. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, ציין כי הוא מכבד את החוק.

דין והכרעה:

6. בחנתי טענות הצדדים ושקלתי עניינו של הנאשם.

7. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד. לעניין זה נתתי דעתי להלכה הפסוקה, ולפיה הקביעה אם מדובר באירוע אחד אם לאו - תעשה על פי מבחן "הקשר ההדוק". על פי מבחן זה, עבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד (ר' דעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל [29.10.14]; ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל [17.3.16]; דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל [22.5.16], וכן ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל [3.9.15]).

8. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע בעבירת הכניסה לישראל הינו פגיעה בסמכות המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה, לבקר את הבאים בתחומה ולהתנות את כניסתם בתנאים. הערך החברתי שנפגע בעבירת שימוש במסמך מזויף הינו הגנה על תקינות מסמכים רשמיים ושמירה על הסדר הציבורי. עבירות של שימוש במסמך מזויף פוגעות בביטחון הציבור, ברשויות המדינה ובסמכות השלטון.

9. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה אותי למסקנה, כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני. הנאשם נכנס לישראל שלא כדין, ושהה בישראל תוך שהוא מחזיק ברשותו מסמך מזויף המתיימר

להיראות כהיתר כניסה לישראל. עצם ההצטיידות במסמך מזויף כאמור, מלמדת על תכנון שקדם לביצוע העבירה של כניסה לישראל שלא כדין. הנאשם אף השקיע סכום כסף ניכר (₪ 2,000) לשם קבלת ההיתר המזויף. הנאשם עשה שימוש במסמך המזויף, בניסיון להערים על המאבטח אשר עמד בכניסה לתחנה המרכזית.

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של כניסה לישראל של כדין ושימוש במסמך מזויף מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים של מספר חודשי מאסר בפועל:

ת"פ (ב"ש) 13336-08-14 **מדינת ישראל נ' אסולטי** (21.12.14);

ת"פ (ב"ש) 12825-08-14 **מדינת ישראל נ' חנני** (4.9.14);

ת"פ (רח"י) 24949-03-13 **מדינת ישראל נ' עפאנה** (2.6.14);

ת"פ (אי') 8282-06-14 **מדינת ישראל נ' סלאודה** (9.7.14);

ת"פ (פ"ת) 57775-03-14 **מדינת ישראל נ' מוסא** (1.6.14).

11. מדיניות הענישה הנהוגה שנפסקה ע"י ביהמ"ש העליון ב-רע"פ 3677/13 בעניין **אלהרוש** לעניין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, קובעת כי מתחם העונש ההולם, במקרים בהם הכניסה לישראל נעשתה לצורכי פרנסה, **וכאשר לא נוספו לעבירה זו עבירות נלוות**, נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל. לאור העובדה כי לנאשם מיוחסות עבירה נוספת של שימוש במסמך מזויף, סבורני כי מתחם העונש ההולם שנקבע בעניין **אלהרוש** יכול לשמש אך כנקודת מוצא.

12. אשר על כן, ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הינו החל מחודש מאסר בפועל (אשר יכול וירוצה בדרך של עבודות שירות) ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל**. במקרה דנן, לא מצאתי כי קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

13. בעת גזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). נתתי דעתי לכך שהנאשם הינו יליד 1983, אשר לחובתו שתי הרשעות קודמות: האחת משנת 2009, בגין הפרת הרכזה של שטח סגור, והשניה משנת 2008, בגין שתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין. בגין הרשעה זו ריצה הנאשם עונש מאסר בן 21 ימים - אשר כפי הנראה לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירה דומה של כניסה לישראל אף עתה. מאידך, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נכנס לישראל (לדבריו) למטרה שאינה מסכנת את בטחון הציבור ואת

שלומו. יש אף לתת את הדעת לכך שמאסר לתקופה ארוכה יפגע בו ובמשפחתו. בנוסף, נלקחה בחשבון הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, נטילת האחריות והבעת החרטה.

14. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי ברף התחתון של המתחם, בצד מאסר על תנאי מרתייע. לא מצאתי בנסיבות העניין כי יש הצדקה להשית על הנאשם עונש של קנס.

15. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן שלושים וחמישה (35) ימים בניכוי ימי מעצרו, מיום 8.1.2017.

ב. מאסר על תנאי בן 30 יום למשך שנתיים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה נוספת על חוק הכניסה לישראל.

ג. מאסר על תנאי בן 30 יום, למשך שנתיים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה נוספת על פרק י"א, סימן ו' לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

המזכירות תעדכן את כב' השופטת הבכירה י. אבירם.

**ניתן והודע היום כ"א טבת תשע"ז,
19/01/2017 במעמד הנוכחים.
זיו אריאלי, שופט**

הוקלדעלידיריותאליאב